

Назустріч (скорочено)

Богдан-Ігор Антонич

Росте хлоп'я, мов кущ малини,
підкови на шляхах дзвенять.
Ось ластівки в книжках пташиних
записують початок дня.
Запрягши сонце до теліги,
назустріч виїду весні.
Окриленим, хрещатим снігом
співають в квітні юні дні.

Критика, коментарі до твору, пояснення (стисло):

Оригінальністю, романтизмом та оптимізмом сповнений вірш "Назустріч". Уже сама назва вказує на основну думку твору — треба і сміливо йти назустріч долі, вміти бачити навкруги красу, черпати із неї наснагу, силу. Вражають надзвичайно тонкі спостереження автора, його глибоке асоціативне мислення. Так, ластівки рано прокидаються, стрімко літають, ніби розписують небо своїми хвостами-стрілками. Малина росте дуже швидко. Так швидко підростають і діти. Отже, в основі поезії Б.-І. Антонича — повиті багатою уявою реальні спостереження за навколишнім світом, оптимістичне світобачення.